

Наследяване (Rev: 1.2)

Любомир Чорбаджиев¹
lchorbadjiev@elsys-bg.org

1 февруари 2007 г.

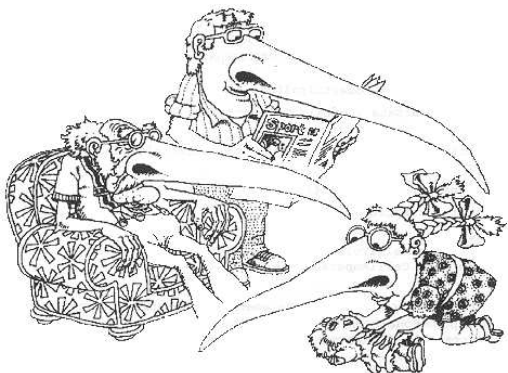
Съдържание

Съдържание

1	Наследяване	1
2	Наследяване в C++	2
3	Полиморфизъм	9

1. Наследяване

Наследяване

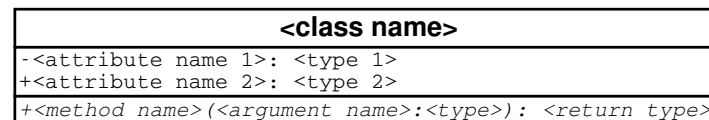

¹Grady Booch, *Object Oriented Analysis and Design with Applications*, 1991.

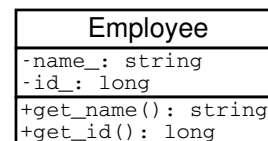
2. Наследяване в c++

UML

- UML – unified modeling language.
- Използва се за моделиране на обектно ориентирани програмни системи.
- Дефинира набор от различни видове диаграми.
- Най-често използваните диаграми са “клас диаграмите”.

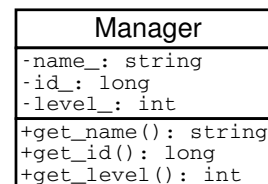

Клас Employee


```
1 class Employee {  
2     string name_;  
3     long id_;  
4 public:  
5     Employee(string name, long id)  
6     : name_(name), id_(id)  
7     {}  
8     string get_name() const;  
9     long get_id() const;  
10 };
```

Клас Manager

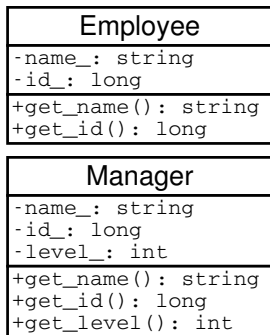


```

1 class Manager {
2     string name_;
3     long id_;
4     int level_;
5 public:
6     Manager(string name,
7             long id,
8             int level)
9         : name_(name), id_(id),
10         level_(level)
11     {}
12     string get_name() const;
13     long get_id() const;
14     int get_level() const;
15 };

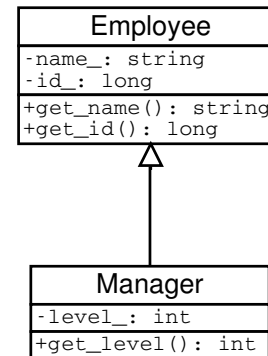
```

Класовете Employee и Manager

- Мениджърът (Manager) е вид работник (Employee).
- Класът Manager притежава всички атрибути и методи на класа Employee.
- Освен атрибутите и методите на класа Employee, класът Manager притежава някои допълнителни свойства:
 - ниво в йерархията (level_);
 - група от подчинени;
 - ...

Наследяване

- За да се моделира подобен вид отношение между класовете в обектно-ориентираното програмиране се използва **наследяване**.
- Класът Employee се нарича **базов клас** или **супер клас**.
- Класът Manager се нарича **производен клас** или **наследник**.

Наследяване в C++

```

1 class Employee {
2     string name_;
3     long id_;
4 public:
5     Employee(string name, long id)
6         : name_(name), id_(id)
7     {}
8     string get_name() const;
9     long get_id() const;
10 };

```

Наследяване в C++

```

1 class Manager: public Employee {
2     int level_;
3 public:
4     Manager(string name, long id, int level)
5         : Employee(name, id),
6         level_(level)
7     {}
8     int get_level(void) const;
9 };

```

- Повторно използване на кода (code reuse).

- Методите `get_name()` и `get_id()` са дефинирани само веднъж – в класа `Employee`.
- Класът `Manager` също има методи `get_name()` и `get_id()`, наследени от `Employee`.

Наследяване в C++

```

1 int main() {
2 Employee e1("Иван_Работников", 8101011);
3 Manager m1("Шеф_Иванов", 8012121, 1);
4 //...
5 Employee* employee_list[10];
6 employee_list[0]=&e1;
7 employee_list[1]=&m1;
8 //...
9 Manager* manager_list[10];
10 manager_list[0]=&m1;
11 manager_list[1]=&e1; // error!!!
12
13 return 0;
14 }

```

Наследяване в C++

- Наследяването на `Manager` от `Employee` превръща `Manager` в подтип на `Employee`.
- `Manager` е `Employee` и поради това `Manager*` може да се използва навсякъде, където трябва да се използва `Employee*`.
- Обратното, обаче, не е вярно; не всеки `Employee` е `Manager` и следователно `Employee*` не може да замести използването на `Manager*`.

Наследяване в C++

```

1 class Employee;
2
3 class Manager: public Employee { // error!!!
4 //...
5 };

```

- За да може един клас да се използва като базов клас, той трябва да е дефиниран и неговата дефиниция да е видима при декларирането на производния клас.

- В ред 3 е допусната грешка: класът `Employee` само е деклариран, неговата дефиниция липсва.

Методи

```

1 class Employee {
2 string name_;
3 long id_;
4 public:
5 Employee(string name, long id)
6 : name_(name), id_(id)
7 {}
8 string get_name(void) const;
9 long get_id(void) const;
10 void print(void) const;
11 };

```

Методи

```

1 class Manager: public Employee {
2 int level_;
3 public:
4 Manager(string name, long id, int level)
5 : Employee(name,id),
6 level_(level)
7 {}
8 int get_level(void) const;
9 void print(void) const;
10 };

```

Методи

- Ще разгледаме дефиницията на метода `print()` в класа `Manager`.
- Методите на класа наследник имат достъп до публичните (`public`) и защитените (`protected`) член-променливи и методи на базовият клас

```

1 void Manager::print(void) const {
2 cout << "Name:_" << get_name() << endl;
3 }

```

- Методите на класа наследник **нямат** достъп до скритите (`private`) член-променливи и методи на базовият клас

```

1 void Manager::print(void) const {
2     cout<<"Name:␣"<<name_<<endl; // грешка!!
3 };

```

Методи

- При реализацията на производен клас трябва да се използват само публичните методи и член-променливи на базовия клас.
- Като компромис могат да се използват защитени (**protected**) член-променливи и методи.
- Защитените членове на базовия клас се държат като публични (**public**) за членовете на производните класове и като скрити (**private**) за всички останали функции.
- В базовия и производния класове може да се дефинират методи с еднакви имена.
- В класовете `Employee` и `Manager` е дефиниран метод с едно и също име — `print()`.
- Когато в класа наследник искаме да използваме метода `print()`, дефиниран в базовият клас, трябва да използваме пълното му име.

```

1 void Manager::print(void) const {
2     Employee::print();
3     //...
4 }

```

- Следната дефиниция е некоректна (безкрайна рекурсия):

```

1 void Manager::print(void) const {
2     print();
3     //...
4 }

```

Конструктори

- При създаване обект от производен клас: първо се създава базовият клас, след това се създават член-променливите на производния клас и след това самият производен клас.

```

1 class Manager: public Employee {
2     int level_;
3 public:
4     Manager(string name, long id, int level)

```

```

5     : Employee(name, id),
6       level_(level)
7     {}
8     ...
9 };

```

Конструктори

- В конструктора на производния клас могат да се инициализират член-променливите, които са декларирани в производния клас.
- Не е възможно да се инициализират директно член-променливите на базовия клас.
- Ако базовият клас няма конструктор по подразбиране, то в производния клас задължително трябва да се извика конкретен конструктор на базовият клас.
- Ако в производния клас не е изрично указано кой конструктор на базовия клас трябва да се извика, то ще се извика конструкторът по подразбиране на базовия клас.

Конструктори

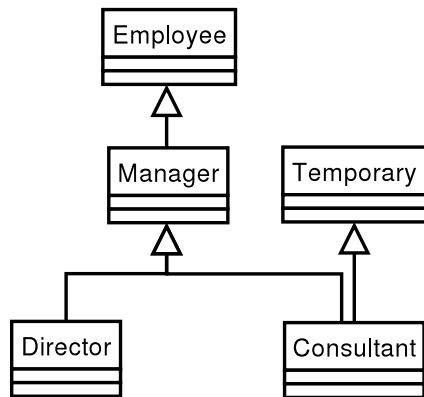
```

1 class Manager: public Employee {
2     //...
3 };
4 Manager::Manager(string name, long id,
5                 int level)
6     : name_(name),
7       id_(id),
8       level_(level)
9 {...}

```

Колко са грешките в дефиницията на конструктора на класа `Manager`?

Йерархия от класове

Йерархия от класове

```

1 class Employee{/*...*/};
2 class Temporary{/*...*/};
3 class Manager:public Employee { /*...*/};
4 class Director: public Manager { /*...*/};
5 class Consultant: public Manager,
6     public Temporary{
7     /*...*/};
  
```

3. Полиморфизъм

Заместване на функции

```

1 class Employee {
2     ...
3 public:
4     ...
5     void print(void) const;
6 };
  
```

```

1 class Manager: public Employee {
2     ...
3 public:
4     ...
5     void print(void) const;
6 };
  
```

Заместване на функции

```

1 Employee e1("Иван_Работников", 8101011);
2 Manager m1("Шеф_Иванов", 8012121, 1);
3 //...
4 vector<Employee*> employee_list;
5 employee_list.push_back(&e1);
6 employee_list.push_back(&m1);
7 //...
8 employee_list[0]->print();
9 employee_list[1]->print();
  
```

Кой метод се извиква в ред 9? Employee::print() или Manager::print()?

Заместване на функции

- Трябва да се дефинира функция, която да разпечата на стандартния изход данните за всички работници.
- Нека разгледаме следната примерна реализация:

```

1 vector<Employee*> v;
2 ...
3 for(vector<Employee*>::iterator it=v.begin();
4     it!=v.end(); ++it){
5     (*it)->print();
6 }
  
```

- В тази функция в ред 5 винаги се извиква функцията Employee::print(). Такава реализация е неудовлетворителна, тъй като се губи спецификата на различните видове работници.

Член-променлива за типа

- Вариант за решаването на проблема е в класа Employee да се добави член-променлива, в която се помни типа на обекта.

```

1 class Employee {
2 public:
3     enum EmployeeType {E, M};
4     EmployeeType employee_type;
5 private:
6     ...
  
```

Член-променлива за типа

```
1 public:
2   Employee(string name, long id)
3   : employee_type(E),
4     name_(name),
5     id_(id)
6   {}
7   ...
8 };
```

Член-променлива за типа

```
1 class Manager:public Employee {
2   ...
3 public:
4   Manager(string name, long id, int level)
5   : Employee(name, id),
6     level_(level)
7   {
8     employee_type=Employee::M;
9   }
10 };
```

Член-променлива за типа

```
1 void print_all(vector<Employee*>& v){
2   for(vector<Employee*>::iterator
3     it=v.begin();
4     it!=v.end();++it){
5     if((*it)->employee_type==Employee::M){
6       // print manager
7     }
8     else {
9       // print employee
10    }
11  }
12 }
```

Член-променлива за типа

- Такова решение на проблема може да работи в малка програма, но когато йерархията от класове нараства, броят на проверките за типа на променливата също нараства.

- Когато се добавя нов клас в йерархията трябва да се променят всички функции, които зависят от проверки за типа.
- Когато се добавя нов клас в йерархията трябва да се промени и базовият клас.
- Използването на член-променлива за типа противоречи на идеята за капсулиране на данните.

Виртуални функции

```
1 class Employee {
2   string name_;
3   long id_;
4 public:
5   Employee(string name, long id)
6   : name_(name),
7     id_(id)
8   {}
9   virtual void print(void) const{
10    cout << name_ << "□"
11    << id_ << endl;
12  }
13 };
```

Виртуални функции

```
1 class Manager:public Employee {
2   int level_;
3 public:
4   Manager(string name, long id, int level)
5   : Employee(name, id),
6     level_(level)
7   {}
8   void print(void) const {
9     Employee::print();
10    cout << "\tlevel:" << level_ << endl;;
11  }
12 };
```

Виртуални функции

```
1 void print_all(vector<Employee*>& v){
2   for(vector<Employee*>::iterator
3     it=v.begin();
```

```

4     it!=v.end();++it){
5     (*it)->print();
6     }
7 }

```

Виртуални функции

```

1 int main(int argc, char* argv[]){
2     Employee e("Brown", 81010110L);
3     Manager m("Smith", 80121212L, 1);
4
5     vector<Employee*> employees;
6     employees.push_back(&e);
7     employees.push_back(&m);
8
9     print_all(employees);
10    return 0;
11 }

```

Виртуални функции

- Функцията `Manager::print()` замества (override) функцията в базовия клас `Employee::print()`;
- Функцията в базовия клас е дефинирана като виртуална. Това означава, че изборът, коя функция да се извика се определя по време на изпълнение на програмата, в зависимост от действителния тип на променливата.

```

1 void print_all(vector<Employee*>& v){
2     for(vector<Employee*>::iterator
3         it=v.begin();
4         it!=v.end();++it){
5         (*it)->print();
6     }
7 }

```

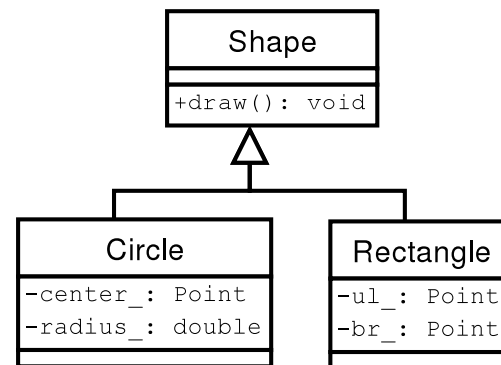
Виртуални функции

- Когато функция от производния клас, има същата сигнатура като виртуална функция в базовия клас, се казва че тя **замества (override)** виртуалната функция от базовия клас.
- Когато се извиква виртуална функция, то автоматично се използва най-подходящият ѝ заместник, в зависимост от действителния тип на извикващия обект.

Виртуални функции

- Поведението, при което конкретната функция, която се извиква, зависи от динамичния тип на обект, чрез който е извикана, се нарича **полиморфизъм** или **динамично свързване**.
- За да бъде една член-функция полиморфна в C++ е необходимо тя да се декларира като виртуална с помощта на модификатора **virtual**.

Абстрактни класове

Абстрактни класове

```

1 class Shape {
2     public:
3     virtual void draw(void) const=0;
4 };

```

- В ред 3 е дефинирана **чисто виртуална** функция.
- Класове, в които са дефинирани една или повече чисто виртуални функции се наричат **абстрактни**.

Абстрактни класове

- Не е възможно да се създаде обект от абстрактен клас:

```
Shape s; //error!!!
```

- Абстрактните класове се използват за дефиниране на интерфейса на йерархия от класове.

- Чисто виртуалните функции, които не са определени в производните класове остават чисто виртуални. Това означава, че е възможно и базовият и производният клас да бъдат абстрактни.

Абстрактни класове

```

1 class Shape {
2 public:
3     virtual void draw(void) const=0;
4 };
5
6 class Circle: public Shape {
7     Point center_;
8     int radius_;
9 public:
10    Circle(const Point& center, int radius)
11        : center_(center), radius_(radius)
12    {}

```

Абстрактни класове

```

1 void draw(void) const {
2     cout << "Circle::draw("
3     center_.print();
4     cout << ", " << radius_ << ")" << endl;
5 }
6 };
7 class Rectangle: public Shape {
8     Point ul_;
9     Point br_;
10 public:

```

Абстрактни класове

```

1 Rectangle(const Point& ul, const Point& br)
2     : ul_(ul), br_(br)
3 {}
4 void draw(void) const {
5     cout << "Rectangle::draw("
6     ul_.print();
7     cout << ", "
8     br_.print();
9     cout << ")" << endl;
10 };
11 };

```

Абстрактни класове

```

1 class Drawing {
2     list<Shape*> shapes_;
3 public:
4     ...
5     void draw(void) const {
6         for(list<Shape*>::const_iterator
7             it=shapes_.begin();
8             it!=shapes_.end();++it){
9             (*it)->draw();
10        }
11    };
12 };

```

Динамично преобразуване

- C++ поддържа RTTI — идентификация на типа по време на изпълнение.
- RTTI ни дава възможност да идентифицираме истинския тип, към който сочи даден указател.
- RTTI може да се използва по няколко начина — единият е динамичното преобразуване на типовете **dynamic_cast<...>(...)**.

```

1 void fun(Shape* sh){
2     Circle* pc=dynamic_cast<Circle*>(sh);
3     ...
4 }

```

- Когато преобразуването е успешно операторът за динамично преобразуване на типа връща ненулев указател.

Динамично преобразуване

```

1 void fun(Shape* sh){
2     Circle* pc=dynamic_cast<Circle*>(sh);
3     if(pc!=NULL){
4         // it's a circle
5         return;
6     }
7     Rectangle* pr=dynamic_cast<Rectangle*>(sh);
8     if(pr!=NULL){
9         // it's a rectangle
10    }
11 }

```